

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4C/42/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111235829
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2012:5111235829.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci navrhovateľa spol. Tessile ditta, a.s., so sídlom Ve Studeném 117/5a, Praha, IČO: 27 822 117, zastúpeného splnomocneným právnym zástupcom spol. Q., s.r.o., so sídlom Z.Á. XX, K., proti odporcovi L. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. R. XXXX/X, Ž., o zaplatenie 38,04 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 38,04 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 38,04 eur od 04.10.2009 do zaplatenia na účet navrhovateľa č. ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX vedený v peňažnom ústave Z., a.s., to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia vo výške 48,02 eur, to všetko na účet právneho zástupcu navrhovateľa Q., s.r.o., č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, vedený v peňažnom ústave E. K. Q..A., to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Podaným návrhom domáhal sa navrhovateľ, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie 38,04 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % zo sumy 38,04 eur od 04.10.2009 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Skutkovo návrh odôvodnil tým, že odporca porušil svoje povinnosti cestujúceho vyplývajúce mu z Občianskeho zákonníka, Vyhlášky č. 175/200 Sb. o prepravnom poriadku pre verejnú dráhovú a cestnú osobnú dopravu a Zákona č. 266/1994 Sb. o dráhach tým, že dňa 03.10.2009 neuhradil stanovené cestovné pri použití verejnej hromadnej prepravy osôb, ktorá je prevádzkovaná Dopravným podnikom hlavného mesta Prahy, a.s. O tejto skutočnosti bol dňa 03.10.2009 spísaný záznam o vykonanej prepravnej kontrole č. 9126107. Odporcovi vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 38,04 eur (968,- Kč), ktoré tvorí cestovné a prídržka. Tiež navrhovateľovi vzniklo právo požadovať úrok z omeškania podľa § 517 Zákona č. 40/1964 Sb. (Občiansky zákonník) a nariadenia vlády č. 163/2005 Sb. Navrhovateľ odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.05.2010, uzavretej medzi navrhovateľom ako postupníkom a Dopravným podnikom hl. mesta Prahy, a.s. ako postupiteľom. Právom rozhodným vo veci podľa čl. 4 ods. 1 Rímskej zmluvy je právo Českej republiky (účinná od 01.07.2006 pre ČR a SR). V danom prípade sa jedná o zmluvu o preprave uzavretú na území Českej republiky, plnenie zo strany prepravcu sa uskutočnilo výhradne na území Českej republiky, preto najužšiu väzbu má právny vzťah na právo Českej republiky.

Zo strany tunajšieho súdu bolo návrhu v celom rozsahu vyhovie vydaním platobného rozkazu č.k. 8Ro 315/2011-8 dňa 28.11.2011. Vzhľadom k tomu, že sa predmetný platobný rozkaz nepodarilo odporcovi

doručit zákonem predpísaným spôsobom, súd ho samostatným uznesením č.k. 8Ro 315/2011-17 zo dňa 24.02.2012 pri aplikácii ustanovenia § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) zrušil, za splnenia predpokladov uvedených v ustanovení § 48 ods. 4 OSP rozhodol uznesením č.k. 4C 42/2012-22 zo dňa 22.05.2012 o doručovaní písomností určených odporcovi ukladaním v súdnom spise a vo veci nariadil pojednávanie.

Súd prejednal vec v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 OSP v neprítomnosti účastníkov konania a na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa listinnými dôkazmi a to zápisom o prevedenej prepravnej kontrole zo dňa 03.10.2009 a celým spisovým materiálom mal súd zistený skutkový stav tak, ako ho udával navrhovateľ.

Zo zápisu o prevedenej prepravnej kontrole zo dňa 03.10.2009 č. 9126107 (čl. 5 spisu) mal súd preukázané, že kontrola bola vykonaná pracovníkom Dopravného podniku hl. mesta Praha a.s. dňa 03.10.2009 o 14,11 hod. na linke 261 a podľa zápisu odporca sa nepreukázal cestovným lístkom, pričom cestovné bolo 18,- Kč a prirážka 950,- Kč a tento doklad odporca podpísal, avšak dlžnú sumu na mieste neuhradil a nezaplatil ju doposiaľ.

Podľa článku 4 ods. 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky podpísaný v Ríme dňa 19.06.1980: V rozsahu, v ktorom nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu podľa článku 3 zmluva sa spravuje právnym poriadkom štátu, s ktorým má najužšiu väzbu. Ak je však časť zmluvy oddeliteľná od jej zostatku a táto časť má užšiu väzbu s iným štátom, možno ju výnimočne posudzovať podľa právneho poriadku tohto iného štátu.

Podľa článku 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach: Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa ustanovenia § 760 Občianský zákoník (ČR), v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o preprave: Smlouvou o prepravě osob vzniká cestujícímu, který za stanovené jízdné použije dopravní prostředek, právo, aby ho dopravce přepravil do místa určení řádně a včas.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů o přepravním řádu pro veřejnou drážní a silniční osobní dopravu č. 175/2000 Sb. (ČR), v znení neskorších predpisov: Uzavřením přepravní smlouvy o přepravě osob (dále jen "přepravní smlouva") vzniká mezi dopravcem a cestujícím na základě přepravního řádu, tarifu a vyhlášených smluvních přepravních podmínek závazkový právní vztah, jehož obsahem je zejména závazek dopravce přepravit cestujícího ze stanice nástupní do stanice cílové spoji uvedenými v jízdním řádu řádně a včas a závazek cestujícího dodržovat přepravní řád a smluvní přepravní podmínky a zaplatit cenu za přepravu (dále jen "jízdné") podle tarifu.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů o přepravním řádu pro veřejnou drážní a silniční osobní dopravu č. 175/2000 Sb. (ČR), v znení neskorších predpisov: Přepravní smlouva je též uzavřena, umožní-li dopravce cestujícímu nastoupení do vozidla bez jízdenky a jízdné cestující zaplatí bezodkladně po nástupu do vozidla.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 6 Vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů o přepravním řádu pro veřejnou drážní a silniční osobní dopravu č. 175/2000 Sb. (ČR), v znení neskorších predpisov: Nezakoupil-li si cestující jízdenku podle odstavce 3 nebo podle odstavce 5 a je přepravován bez platné jízdenky, považuje se za cestujícího, který se z příčin na své straně neprokázal platným jízdním dokladem.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianský zákoník (ČR) v znení účinnom v v čase uzavretia zmluvy o preprave: Jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle

plnění úroků z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Podľa ustanovenia § 1 Nariadenia vlády ČR č. 163/2005 Sb. ktorou sa stanovuje výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania podľa občianskeho zákonníka (ČR): Výše úroků z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů. V každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 4 písm. d) a ods. 6 Zákona č. 266/1994 Sb. o dráhach (ČR): Průvodčí drážního vozidla, osoba, která řídí drážní vozidlo, nebo jiná osoba ve veřejné drážní osobní dopravě pověřená dopravcem a vybavená kontrolním odznakem nebo průkazem dopravce (dále jen "pověřená osoba") je oprávněna uložit cestujícímu, který se neprokázal platným jízdním dokladem, zaplacení jízdného a přírážky k jízdnému nebo vyžadovat od cestujícího osobní údaje potřebné k vymáhání jízdného a přírážky k jízdnému, pokud cestující nezplatí na místě; Výši přírážky stanoví dopravce v přepravních podmínkách. Výše přírážky nesmí přesáhnout částku 1 000 Kč. Přírážka za porušení podmínek stanovených přepravním řádem činí nejvýše 1 000 Kč.

Súd v prejednávanej veci v rámci skúmania podmienok konania vyhodnotil, že na prejednanie veci má právomoc, ktorá je daná v zmysle Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 tým, že odporca má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, pričom v konaní nebolo preukázané, že by sa táto skutočnosť zmenila, vychádzajúc zo správ poskytnutých orgánmi, ktoré vedú verejnoprávne evidencie pobytu odporcu. Z hľadiska procesného postupu súdu v prejednávanej veci je namieste aplikovať lex fori t.j. procesné právo Slovenskej republiky. Z hľadiska vyhodnotenia rozhodujúcich skutkových okolností v prejednávanej veci (t.j. existencie právneho vzťahu účastníkov) je potrebné na právny vzťah účastníkov s cudzím prvkom aplikovať s ohľadom na hraničný ukazovateľ podľa článku 4 ods. 1 Rímskeho dohovoru hmotné právo Českej republiky, nakoľko najužšia väzba právneho vzťahu účastníkov je k hmotnému právu Českej republiky.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca nastúpením do prostriedku mestskej hromadnej dopravy dňa 03.10.2009 uzatvoril s dopravcom zmluvu o preprave osôb, ktorej obsah tvorila aj povinnosť odporcu zaplatiť cestovné v sume 18,- Kč. Súd mal preukázané, že odporca porušil svoju povinnosť na vyzvanie dopravcu preukázať sa platným cestovným lístkom a teda porušil povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o preprave. V zmysle citovaných predpisov Českej republiky a prepravného poriadku vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť okrem cestovného aj sankciu (prirážku k cestovnému) vo výške 950,- Kč. Na základe všetkých týchto skutočností keďže nebolo preukázané, že by odporca svoj dlh zaplatil, bol zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 38,04 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľ žiadal aj úroky z omeškania a keďže odporca pohľadávku a to aj napriek výzve nezaplatil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a navrhovateľ ako veriteľ má právo požadovať okrem zaplatenia istiny aj úroky z omeškania, ktoré sú určené podľa vykonávacieho predpisu a to nariadenia vlády č. 163/2005 Sb. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o preprave na území Českej republiky. Preto súd návrhu navrhovateľa i v tejto časti vyhovel a zaviazal odporcu zaplatiť i úroky z omeškania tak, ako vyplýva z výrokovkej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého zákonného ustanovenia účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenia práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 veta prvá OSP, podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný v celom rozsahu, pretože jeho návrhu súd v celom rozsahu vyhovel a tak je odporca povinný zaplatiť aj trovy konania spolu vo výške 64,52 eur a to titulom zaplateného súdneho poplatku 16,50 eur a titulom trov právneho zastúpenia 48,02 eur za dva úkony právnej služby za prevzatie a prípravu veci a podanie návrhu na súd podľa § 14 ods. 1 písm. a), b) Vyhl. č. 655/2004

Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je určená podľa § 10 ods. 1 vyhlášky za každý úkon 16,60 eur a náhrada hotových výdavkov za každý úkon 7,41 eur (§ 16 ods. 3).

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 OSP: Ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov povinných zaplatiť ju advokátovi. Vzhľadom na citované ustanovenia súd zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 48,02 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto

samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 OSP.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.